

РЕШЕНИЕ

№ 33101

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 28.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **5966** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 25, ал. 3 от Закона за управление на агрохранителната верига /ЗУАВ/.

Образувано е по жалба от „Месокомбинат Свищов“ ООД против Разпореждане за насочване на храни № 387/ 15. 04. 2026 г., издадено от главен инспектор при ОДБХ В. Т., с което е разпоредено предаване, унищожаване в екарисаж в присъствието на представители на БАБХ храни от животински произход – 18 141, 500 кг.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – главен инспектор при ОДБХ – В. Т., редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмено становище оспорва основателността на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд – София град, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„Месокомбинат Свищов“ ООД стопанисва предприятие за добив на месо от дребни преживни животни и свине, преработка на месо от домашни копитни животни и склад-хладилник за съхранение и реализация на замразени меса от домашни копитни животни и птици, находящо се в [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“ № 91, с ветеринарен одобрителен № BG 0401028. В обекта е извършена проверка от служители на ОБДХ – В. Т. и ОДБХ – П., за която е съставен Констативен протокол от 15. 04. 2026 г. В констативния протокол като цел на проверката е

посочена проверка по Заповед на Изпълнителния директор на БАБХ РД11-934/ 14. 04. 2026 г. за установяване на съответствие на наличните количества месни продукти в камера № 10, находяща се в склад хладилник, запечатана на 6. 04. 2026 г. при извършена проверка от комисия инспектори от БАБХ – отдели КХ П. и [населено място].

В констативния протокол е отразено, че на 15. 04. 2026 г. в 11.00 са премахнати обозначителните ленти на БАБХ от хладилна камера № 10 към склад хладилник. Посочено е, че са установени сумарно непредназначени СЖП, кат. 3 за човешка консумация 14 050 кг. храни с изтекъл срок на годност и без идентификация. Те са преместени в хладилна камера № 3 - за трупно месо към цех „М.“ за насочване за унищожаване. Върнати в хладилна камера № 10 са 21 226 за изясняване на годността.

Посочено е в протокола, че в 14.30 часа на 14. 04. 2026 г. са премахнати обозначителните ленти на БАБХ и е направена проверка на хладилна камера № 3. Проверката е продължила и на 15. 04. 2026 г. в 08. 30 часа. Били установени непредназначени за човешка консумация СЖП, кат. 3 – месни продукти /неидентифицирани и с изтекъл срок на годност/ с общо количество 3644 кг.

На 15. 04. 2026 г. в 13.00 часа е извършена проверка на хладилна камера № 8 към цех „М.“, като са установени непредназначени за човешка консумация храни СЖП, кат. 3 – месни продукти /неидентифицирани и с изтекъл срок на годност/ общо 447, 5 кг. Посочено е, че в камера 3 /трупно месо/ са върнати всички количества бракувани храни, установени при прегледа на камери № 10 /към склад хладилник/, № 3 /преходна/ към цех „М. и камера № 8 към цех „М.“. Посочено е, че цялото количество брак /18 141,500 кг./ ще бъде възбранено и насочено за унищожаване в екарисаж.

На същата дата е издадено оспореното Разпореждане за насочване на храни № 387/ 15. 04. 2026 г. от главен инспектор при ОДБХ В. Т., с което е разпоредено предаване, унищожаване в екарисаж в присъствието на представители на БАБХ храни от животински произход – 18 141, 500 кг.

Като правни основания са посочени чл. 24, ал. 1 и чл. 46, ал. 1 ЗУАВ и чл. 138, параграф 2, букви „г“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2017/625. С акта е разпоредено „обезвреждане в екарисаж на 18 141,500 кг“, намиращи се в описания обект. Като причини за издаване на разпореждането са посочени общо: изтекъл срок на годност, съхранение при неправилен температурен режим, без здравна маркировка.

Не са посочени наименованията и видовете на продуктите, отделните количества, броят на опаковките или единиците, партидните номера, сроковете на годност, установените температури, конкретните условия на съхранение или продуктите, при които липсва идентификационна маркировка. Не е посочено и към коя от изброените причини е отнася отделна част от общото количество.

Разпореждането е връчено на 15. 04. 2026 г. на Р. Н. в качеството му на съдружник в оспорващото дружество.

От представените по делото заповед за преназначаване, длъжностна характеристика и Заповед № РД-08-21/12.01.2026 г. на директора на ОДБХ – В. Т. се установява, че д-р И. И. заема длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол на храните“, осъществява официален ветеринарен контрол и е определена да извършва постоянен контрол в предприятието на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел е разпитан Р. Н., който е съдружник в „Месокомбинат Свищов“ ООД, който сочи, че при проверката на съхраняваното месо в хладилните камери е имало месо с паднали палетни карти, поради ниските температури на съхранение, като от страна на проверяващите не били изискани документи, въпреки че дружеството имало възможност да ги предостави.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от адресат на акта, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати, и в срока по чл. 25, ал. 3 от ЗУАВ. Разпореждането създава задължение за насочване на намиращи се в обекта храни за обезвреждане и представлява индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Не се споделя твърдението на оспорващото дружество, че обжалваният акт е издаден от некомпетентен орган. Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗУАВ ръководителите на ведомствата по чл. 7, в рамките на компетентността им и в зависимост от тежестта на установеното нарушение, прилагат една или няколко от мерките по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗУАВ изрично предвижда, че мерките по чл. 138, параграф 2, букви „г“, „ж“ и „и“ от Регламент (ЕС) 2017/625 се прилагат с разпореждане на длъжностното лице, осъществяващо официален контрол. Наред с това чл. 46, ал. 1 от ЗУАВ предоставя на официалните ветеринарни лекари правомощие с разпореждане да насочват за унищожаване храни от животински произход в предвидените в нормата случаи. От доказателствата по преписката се установява, че издателят е официален ветеринарен лекар и длъжностно лице, осъществяващо официален контрол в конкретния обект. Правомощието произтича непосредствено от закона и не е обусловено от допълнително делегиране от изпълнителния директор на БАБХ. Разпореждането е издадено в рамките на териториалната и предметната компетентност на д-р И..

Актът е съставен в писмена форма и съдържа данни за издателя, адресата и общото количество, спрямо което е приложена мярката. Той обаче не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 от АПК за посочване на фактическите и правните основания и за ясна и определена разпоредителна част. Съгласно чл. 138, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 при установено несъответствие компетентните органи предприемат необходимите действия, за да определят произхода и степента на несъответствието и отговорността на оператора, и подходящи мерки, за да гарантират, че операторът ще го коригира и ще предотврати повторната му поява. При избора на мерките органът отчита естеството на несъответствието и данните за предходното поведение на оператора. По силата на параграф 2, буква „ж“ компетентният орган може да разпорежи изземване, изтегляне, преместване и унищожаване на стоки и когато е целесъобразно - да разреши използването им за цели, различни от първоначалното предназначение. Член 46, ал. 1 от ЗУАВ урежда специално насочването за унищожаване на храни от животински произход. Мярката е допустима, когато официалният ветеринарен лекар установи някое от изчерпателно посочените обстоятелства, включително че храните са негодни за консумация или опасни за здравето на хората и/или животните или че са с неизвестен произход. Съгласно ал. 2 в тези случаи официалният ветеринарен лекар съставя протокол, в който описва вида, количеството, броя и другите характеристики на храните, подлежащи на унищожаване, а по силата на ал. 3 протоколът е неразделна част от разпореждането.

Изискването на чл. 46, ал. 2 от ЗУАВ не е формалност, лишена от самостоятелно значение. То индивидуализира предмета на мярката и осигурява възможност да се установи както дали за всяка засегната храна е налице материалноправното основание за унищожаване, така и дали приложената мярка е необходима и съразмерна. Описанието е необходимо и за да може адресатът да разбере кои негови вещи са засегнати, да организира защитата си и да изпълни точно разпореждането.

В случая не е съставен протокол с изискуемото от закона съдържание. Констативният протокол от 15. 04. 2026 г. посочва единствено общо количество от 18 141,500 кг „храни от животински произход“, които са преместени в камера № 3, без да се конкретизират видът, броят и другите им

характеристики. Той не съдържа списък на продуктите и партидите и не разграничава количествата според причината, поради която са приети за подлежащи на унищожаване. Поради това той не може да замести изискуемия от чл. 46, ал. 2 от ЗУАВ протокол, установяващ и индивидуализиращ храните, подлежащи на унищожаване.

Действително, при описанието на продуктите, установени в хладилна камера № 10, хладилна камера № 3 и хладилна камера № 8 са изброени установените продукти, като за част от тях са посочени срок на годност и маркировка. Т. описание обаче не е налично на всеки от продуктите. Освен това, не става ясно кои именно от установените продукти от посочените хладилни камери са преместени в камера № 3 и са насочени за унищожаване. Липсва каквато и да било индивидуализация на продуктите като вид, количество, маркировка и срок на годност, като единствено е посочено, че в камера № 3 са върнати всички количества бракувани храни, като цялото количество брак е 18 141, 500 кг. Поради това наличното описание на установените продукти във всяка от хладилните камери не може да замести по никакъв начин съдържанието на протокола по чл. 46, ал. 2 и 3 от ЗУАВ.

Твърдението на ответника, че в констативния протокол продуктите са подробно описани по вид и количество не съответства на съдържанието на документа. Другите доказателства, представени със становището му, установяват служебното качество и правомощията на издателя, организацията на официалния контрол или извършеното транспортиране, но не съдържат липсващата индивидуализация. Мотивите на административния акт могат да се съдържат и в друг документ от преписката, когато той предхожда или съпътства акта, адресатът е могъл да се запознае с него и от съдържанието му еднозначно се установяват действителните съображения на органа. В случая обаче нито разпореждането, нито констативният протокол или останалите представени документи съдържат данни, позволяващи да се установи кои конкретни храни и количества са засегнати от всяко от посочените основания. Общото посочване на „изтекъл срок на годност“, „съхранение при неправилен температурен режим“, „без здравна маркировка“ не установява нито фактическите проявления, нито обхвата на отделните несъответствия. Не са посочени конкретни срокове на годност или измерени температури на всеки от отделните продукти, не са описани неподходящите условия и не е установено при кои продукти липсва маркировка. При общо количество от 18 141,500 кг тези данни са съществени, тъй като различните констатации могат да се отнасят до различни продукти и да обосновават различна правна квалификация и различна мярка.

Неизпълнението на чл. 46, ал. 2 и 3 от ЗУАВ и липсата на конкретни фактически основания представляват съществени нарушения. Те препятстват ефективната защита на адресата и съдебния контрол върху наличието на материалноправните предпоставки за унищожаване. Съдът не може в съдебното производство да установява за първи път кои продукти е имал предвид органът, да разпределя общото количество между различните констатации или да допълва основанията на акта.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че във всички случаи е било задължително лабораторно изследване. Негодността за консумация, неизвестният произход или липсата на задължителна идентификация могат да бъдат установени и с други доказателствени средства. Изтичането на обозначен срок на годност също е обективно обстоятелство, за чието установяване не е необходимо лабораторно изпитване. В случая порокът не произтича от липсата на лабораторни проби, а от липсата на конкретно установяване и описание на засегнатите храни и относителното към всяка от тях несъответствие.

Неоснователна е и тезата, че органът е бил длъжен да разреши прекатегоризиране или друго използване на продуктите. Член 138, параграф 2, буква „ж“ от Регламент (ЕС) 2017/625 допуска,

когато е целесъобразно, използване за цели, различни от първоначалното предназначение, но не предоставя на оператора безусловно право сам да избере такава мярка. Преценката принадлежи на компетентния орган и зависи от естеството и обхвата на конкретно установеното несъответствие.

В случая обаче именно поради липсата на индивидуализация и конкретни фактически констатации не може да се провери дали за цялото количество са били налице основанията по чл. 46, ал. 1 от ЗУАВ, дали унищожаването е било необходимата мярка и дали е съществувала допустима по-лека възможност за част от продуктите. Поради това актът не позволява и преценка за съответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че оспорваното разпореждане е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващото дружество направените по делото разноски в общ размер на 805,56 евро, от които 25,56 евро държавна такса и 780 евро заплатено адвокатско възнаграждение. Сумата следва да бъде заплатена от Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т., която е юридическото лице, в чиято структура се намира ответният административен орган.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Разпореждане за насочване на храни № 387/ 15. 04. 2026 г., издадено от главен инспектор при ОДБХ В. Т..

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т. да заплати на „Месокомбинат - Свищов“ ООД сумата от 805,56 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд - София град пред Върховния административен съд.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: